

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 952/23
16.1.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Мирјане Поповић, председника већа, др Миодрага Мајића и Снежане Јовановић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Синђелића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К број 120/22 од 3.7.2023. године, након јавне седнице већа одржане у смислу одредбе члана 447 ЗКП, дана 8.11.2023. године, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца, а у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Синђелића, а у седници поводом већања и гласања одржаној дана 16. јануара 2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Синђелића, у делу којим се побија одлука о кривичној санкцији, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К број 120/22 од 03.7.2023. године у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА, због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено на задржавању почев од 17.02.2022. до 19.02.2022. године, док се жалба браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБИЈА** као неоснована и побијана пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К број 120/22 од 03.7.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године, у коју му се урачунава време проведено на задржавању почев од 17.02.2022. године до 19.02.2022. године.

Окривљеном је, сходно одредби члана 87 у вези члана 246а став 5 КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета, тако што је одузето 38,40 грама кокаина.

Сходно одредби члана 264 ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Стеван Синиђелић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 тачка 1 у вези члана 438 став 1 тачка 9 и 11 ЗКП, члана 438 став 1 тачка 1, 2 и 3 ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 437 став 1 тачка 2 у вези члана 437 став 1 тачка 3 ЗКП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 став 1 тачка 3 у вези члана 440 ЗКП, због одлуке о кривичној санкцијама и другим одлукама из члана 437 став 1 тачка 4 у вези члана 441 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца окривљеног, укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, као и да сходно одредби члана 458 став 2 ЗКП Апелациони суд у Београду нареди да се нови главни претрес пред првостепеним судом одржи пред потпуно измењеним већем, те да другостепени суд на седницу већа позове браниоца окривљеног.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж број 1025/23 од 24.8.2023. године, предложио је да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног и побијану пресуду потврди.

Апелациони суд у Београду одржао је јавну седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП дана 08.11.2023. године, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству браниоца окривљеног, адвоката Стевана Синђелића.

Након јавне седнице већа Апелациони суд у Београду је прибавио од Министарства унутрашњих послова – Дирекције полиције Управе за аналитику, Одељења за статистичку, аналитичку и криминалистичке оперетавине евиденције извештај из Казнене евиденције за окривљеног, након чега је размотирио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбом, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, донео одлуку као у изреци.

Жалбом браниоца окривљеног АА побија се првостепена пресуда тако што се истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу на штету окривљеног, јер је изменио чињенични опис дела који је дат у оптужном акту, додавањем веће криминалне воље окривљеног, тако што је у изреку пресуде додао речи: “у стању смањене урачунљивости, али не и битно”, а у измењеном оптужном акту од 26.5.2023. године стоји: “у урачунљивом стању”, па је суд на овај начин прекорачио објективни идентитет између оптужног акта и пресуде.

Даље се истиче да је изрека пресуде неразумљива, јер у изреци се наводи као место извршења кривичног дела ..., улица ..., а тај део улице не постоји дуже од 6 година, те да се пресуда заснива на доказима на којима се не може заснивати који су наведени у захтеву за издавајање незаконитих доказа од 28.3.2023. године, да наредба о претресању стана и других просторија је незаконита, јер не садржи тачне и прецизне податке о предмету претресања из члана 155 став 2 тачка 2 ЗКП, да је суд неправилно

применио одредбе ЗКП, јер о захтеву одбране није одлучио посебним решењем, што је морао да учини. Даље се истиче да су нејасни разлози због чега нису испитани предложени сведоци, па се оспорава чињенично стање и истиче да је неправилно донета одлука о кривичној санкцији, јер суд није имао у виду наводе одбране да је према последњем извештају из казнене евиденције окривљени осуђиван само једном и да су наступили услови за законску рехабилитацију.

Најпре по оцени Апелационог суда у Београду побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка да је пресуда заснована на доказима на којима се одредбама ЗКП не може заснивати. Наиме, правилно је првостепени суд одбио предлог одбране да се издвоји записник о претресању стана и других просторија од 17.02.2022. године и потврда о привремено одузетим предметима од 17.02.2022. године која је настала као резултат обављеног претреса стана, будући да током поступка није утврђено да је претресање обављено на незаконит начин, а што је детаљно образложио и што је прихватио и овај суд, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

По оцени овог суда правилно је првостепени суд одбио предлог браниоца да се као сведоци испитају ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ на околност претресања стана у ком је у време извршења дела окривљени боравио, налазећи да би извођење ових доказа било нецелисходно и водило би беспотребном одуговлачењу кривичног поступка а што је прихватио и овај суд. Осим тога, предлози за извођење доказа подлежу оцени првостепеног суда у погледу њихове основаности, односно значаја за потпуно и правилно утврђење чињеница које су предмет доказивања, те у том циљу суд није обавезан да изведе све предложене доказе, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

Такође, неосновани су наводи жалбе да је првостепени суд прекорачио оптужбу, имајући у виду да је првостепени суд, ценећи субјективни однос окривљеног према кривичном делу, нашао да је исти кривично дело учинио у стању смањене урачунљивости, али не битно, с обзиром да из налаза и мишљења сталног судског вештака др Светислава Мишковића произилази да су у време радње извршења кривичног дела способности окривљеног да схвати значај свог дела и могућности да управља својим поступцима биле смањене, али не битно.

По оцени овог суда, правилно је првостепени суд на основу свих изведених и савесно оцењених доказа, који су ближе означени у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, извео закључак о постојању чињеница, како оних које чине обележја кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, изрека пресуде је јасна и разумљива, садржи све што у смислу одредаба ЗКП треба да садржи, па побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, а супротни жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени су неоснованим.

Правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање, па ценећи одбрану окривљеног, није прихватио наводе одбране у којима је истакао да су полицијски службеници приликом претресања стана 17.02.2022. године поступали незаконито и супротно одредбама ЗКП, те да су поступали грубо и увредљиво и нису дозволили да

окривљеном буде пружена медицинска помоћ и да контактира свог браниоца, наставши да су исти дати у циљу умањења кривичне одговорности окривљеног, што је прихватио и овај суд, јер је оваква одбрана супротна исказу сведока ЕЕ, који је суд прихватио, посебно јер је према наводима одбране и исказа сведока ЖЖ, његове супруге, полиција понудила окривљеном да обезбеди сведоке претреса, да су сведоци претреса били кумови окривљеног, па је првостепени суд у односу на поступак претресања стана прихватио исказ сведока ЕЕ, што је детаљно образложио, посебно имајући у виду да из исказа окривљеног датог у истрази произилази да није имао примедбе на претресање и потписао је потврду о привременом одузетим предметима и записник о претресању стана и других просторија, као и записник о прегледу лица.

Дакле, правилно је првостепени суд нашао да је окривљени држао за сопствену употребу опојну дрогу, која је ближе наведена у изреци побијане пресуде, а спорну чињеницу која се тиче процесне способности окривљеног првостепени суд је утврдио из налаза и мишљења сталног судског вештака др Светислава Мишковића од 09.03.2022. године, усмено образложеног на главном претресу, из кога произилази да способност окривљеног да схвати значај свог дела и управља поступцима је била смањена, али не битно и да се такав закључак односи на све време док је окривљени држао предметну опојну дрогу и на период претресања стана, односно када је дрога пронађена код окривљеног 17.02.2022. године. Такође, првостепени суд је узео у обзир налаз и мишљење сталних судских вештака др Бојане Кеџман и др Гордане Ковач Гавриловић, који су усмено образложили на главном претресу, а из кога произилази да се анализирањем личности окривљеног и његовог исказа у истрази од 19.02.2022. године не виде посебни психопатолошки садржаји, који би утицали на његов исказ и да је његова процесна способност била очувана и тог дана, па је првостепени суд закључио да је процесна способност окривљеног, односно способност да учествује у кривичном поступку током истраге и на главном претресу била очувана.

Стога је по оцени овог суда првостепени суд правилно утврдио чињенично стање, при чему је довољно разјаснио одлучне чињенице и за свој закључак дао јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, а жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени су неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, а што наводима жалбе није доведено у сумњу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ, који су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, али није дао адекватан значај овим околностима. Наиме, од олакшавајућих околности првостепени суд је узео у обзир здравствено стање окривљеног, а као отежавајућу околност ранију осуђиваност окривљеног, али не за истоврсно кривично дело. Апелациони суд је, ценећи наводе жалбе браниоца окривљеног, прибавио извештај из казнене евиденције за окривљеног, који је суду достављен дана 29.12.2023. године, из

кога произилази да је окривљени осуђиван пресудом Првог општинског суда у Београду К.бр. 867/01 од 05.11.2002. године, због кривичног дела из члана 53 став 5 у вези става 1 КЗ РС, пресудом Првог општинског суда у Београду К.бр. 1009/04 од 21.09.2006. године, због кривичног дела из члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ и пресудом Трећег општинског суда у Београду К.бр.1144/05-07 од 10.11.2008. године, због кривичног дела из члана 121 став 5 КЗ.

Међутим, по оцени овог суда, првостепени суд је околности да је окривљени раније осуђиван дао превелики значај, посебно имајући у виду протек времена од ранијих осуда, па је овај суд узео у обзир и олакшавајуће околности, здравствено стање окривљеног, те је усвојио жалбу браниоца окривљеног у делу у којем се побија одлука о кривичној санкцији и преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од 1 године, у коју му се урачунава време проведено на задржавању од 17.02.2022. године до 19.02.2022. године, налазећи да ће се и оваквом казном затвора у потпуности остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичне санкције из члана 4 став 2 КЗ.

Са свега напред наведеног а на основу одредбе члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа-судија
Мирјана Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић